

## Olkoon kerta laitimmainen!

Kirjoittanut Anja Karkiainen

---

Sulatin pakastimeni,  
järjestelin jäisen arkun,  
sähkösyöpön säiliöni,  
huurrekerroksen kerääjän.  
Se on vielä melkein täynnä,  
lastattuna laitaan asti,  
vaikka on kevät tulossa,  
talvi kohta jo takana.

Mikä lie keräilyvietti  
atavistinen ajatus  
se joka syöksyy kimppuun syksyin,  
kohtaa, kun on korjuuaika  
vaatien varalle talven  
kylmäin säitten särpimiksi  
arkun täyteen ahtamista,  
paljoa pakastamista?

Ruuat sitten sinne jäävät,  
saavat pitkään piileskellä,  
odotella oikein kauan ,  
viikkokausia virua,  
kuukausia kuivettua,  
kunnes jo tulevat uudet,  
sato saadaan seuraavakin.

Oli arkussa alinna,  
säiliössäni sisinnä  
suuret purkit puolukoita  
matalammat mansikoita  
rasiat raparperia,  
viinimarjat kolmenlaiset,  
vähäsen vihanneksia,  
parsakaalia, papuja,  
pari pitkonpuolikasta,  
pizza, hiukan piirakoita,  
joulutorttuja jokunen,  
jämät jäätelöpaketin .

Roskasankoni ropisi,  
kun lensi pakastimesta  
sienipurkkien sisältö  
kerätty kesiä sitten,  
yli vuoden vanhat yrtit  
kasvimaassa kasvatellut,  
einekset erinomaiset,

## **Olkoon kerta laitimmainen!**

Kirjoittanut Anja Karkiainen

---

tekeleeni terveelliset.

Vein ne puutarhan perälle  
kompostorin kannen alle  
peräti pahoilla mielin  
suutuksissa itselleni,  
omantunnon tuskaillessa,  
sydämeni syytellessä  
hyvän ruuan hyljinnästä  
herkkuin hukkaan heitännästä,  
hamstrauksesta harkinnatta,  
tuhlauksesta turhan tähden.

Päätin taas tänäkin vuonna  
- niinkuin niin monesti ennen -  
tapani parantavani,  
toiste toisin toimivani  
satokauden uuden tullen  
ensi syksyn ennättäissä.